

gaae. Efterat Rigningscommissionen har opført den virkelige Indtægt, maa den jo nemlig hos sig selv raisonnere over, til hvilken Skatteindtægt den og den Mand nu skal ansættes. Den høitærede Indenrigsminister sagde vel, at denne Skatteindtægt netop udtrykkes gennem Portionerne, hvis jeg ikke har misforstaaet ham, og at den anden i den foreslaaede nye Paragraph betegne Fremgangsmaade altsaa var overflødig. Jeg troer imidlertid, at der, hvis Skatteindtægten ikke opføres, let vil fremkaldes nogen Forvirring hos Skattehæderne i saadanne Tilfælde som dem, jeg før nævnte. — Naar det iøvrigt saavel fra den høitærede Ministers som fra den ærede sidste Talers Side er blevet fremhævet, at det er i høi Grad vigtigt, at den virkelige Indtægt opføres, fordi Klagerne ikke uden den ville have noget fast Støttepunkt for deres Klager i Tilfælde af Rigningens Paaankning, saa maa jeg dog derved gøre opmærksom paa, at den saakaldte virkelige Indtægt ingenlunde kan danne noget fast Støttepunkt for en Klage eller for Raisonnement over Rigningen, idet den jo nemlig ogsaa er fastsat fuldkomment efter et Skøn. Medens det nemlig ganske vist for den, som har en fast Indtægt, er nogenlunde let at begrunde, hvad der er hans virkelige Indtægt, stiller Sagen sig anderledes med Hensyn til en Haandværker eller Næringsbruger. Naar Rigningscommissionen nemlig om en saadan Mand siger, at han anslaaer den til en virkelig Indtægt af 800 Rd., saa er der ikke det allermindste faste Grundlag for denne Fastsættelse af hans Indtægt. Den Paagjældende vil muligt sige, at det er allfor høit, og at han kun har havt 400 Rd. i Indtægt, og Rigningscommissionen vil da dertil kun svare: „Efter det Svendehold, som denne Mand har, og paa Grund af andre lignende Omstændigheder maae vi antage, at han har havt 800 Rd. i Indtægt.“ Der er saaledes i Virkeligheden ikke noget fast Støttepunkt tilstede ved Indtægtsansættelsen. Jeg skal imidlertid ikke trætte det høie Thing længere, men blot vedblivende udtale den Formening, at det vil være heldigere, at der ingen Paragraph er, end at denne bliver affattet, saaledes som Tilfældet vil blive, naar Indenrigsministerens

Underendringsforslag til Udvalgets Forslag under Nr. 21 bliver vedtaget.

Indenrigsministeren: Dengang jeg før hørte den ærede Ordførers Udtalelser om Forslaget under Nr. 14, hvorved han ganske tiltraadte den Forstaaelse af dette Endringsforslag, som jeg igaar havde fremsat som min, blev jeg fuldstændigt beroliget, men senere har den ærede 4de Landsstingsmand for Kjøbenhavn (Vehmann) atter udtalt sig i en ikke lidet derfra forskjellig Retning. Jeg har ligeoverfor det ærede Udvalg udtalt, at jeg ikke vilde finde nogen Betænkelse ved at gaae ind paa et Endringsforslag som dette, altsaa paa en Begrænsning af den Ret, som Indenrigsministeren eller vedkommende Minister ellers skal have til at opløse Fællesskaber mod Parternes Ønsker, naar denne Indskrænkning kun kommer til at angaae de Emner, der maae siges at være frivillige Fællesskabssemmer mellem By og Land. Det forekommer mig utvivlsomt, at der ikke kan være Tale om en frivillig Overenskomst der, hvor Overenskomsten er indgaaet med Tvangen bag ved sig; thi der er Frivilligheden borte. Jeg vilde altsaa ikke paa nogen Maade kunne gaae ind paa Endringsforslaget, dersom det ogsaa skulde angaae Opøsningen af Fællesskaber i Henseende til Thing- og Arresthuse. Jeg har allerede ved denne Sags anden Behandling udtalt, at jeg ikke troede, at det nogen- sinde var anerkjendt fra Administrationens Side, at den ikke allerede nu havde en saadan Ret som den, § 20 i Lovforslaget giver med Hensyn til Fællesskab om Thing- og Arresthuse, og at det var aldeles nødvendigt at beholde denne Ret ogsaa for Fremtiden. De Udtalelser, der saaldt fra det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Vehmann), gøre mig det imidlertid noget tvivlsomt, om Udvalget virkelig erkjender denne Forstaaelse af Endringsforslaget; der syntes mig nemlig at være en væsentlig Uoverensstemmelse imellem, hvad den ærede Ordfører og hvad hiint andet ærede Medlem af Udvalget udtalte.

Naar den ærede Ordfører den første Gang, da han idag udtalte sig, hittede en Tvivl, om der ved „Indtægt“, saaledes som denne nævnes